

Subscription
Inland: Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday
Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 25th JULY, 1986 No. 30

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

Y's Men International Sri Lanka Region— Notheren District—1985/86

The Annual General Meeting of the Northern District Council of the Y's Men International Sri Lanka Region was held on the 27th June, 1986 at the Y.M.C.A., Jaffna. The following were elected office bearers for the year 1986/87:

District Governor—Bertram R. R. Sinniah (Re-elected)
District Governor—(elect)—E. S. Curtis (Manipay)

Secretary—S. A. Ariyadeva (Chavakachcheri)

Treasurer—M. Pararajasingham (Jaffna)

Director (Service & Extension) Bobby Jebarajan (Manipay)

The following were elected office-bearers for the Y's Men's Club of Chavakachcheri for the year 1986/87:

President—B. Mahinda.

Vice-President—J. S. Saravanamuthu.

Secretary—S. A. Ariyadeva.

Treasurer—R. Sabapathipillai.

S. V. Balasingham Memorial Scholarship Award

The above award was initiated by the members of the Round Table (Teachers Guild) of Jaffna College in memory of a very affectionate colleague and Principal, the late Mr. S. V. Balasingham who died suddenly of a heart attack at the age of fifty. This award is given to the best academic performance at the G.C.E.

Year	Name of Scholar
1970	Kanagaratnam Shanmugaratnam
1971	B. T. L. Jeyasingham
1972	Kanagaratnam Sivakumar
1973	S. S. Gurupatham
1974	Arumugam Murganesan
1975	Sanmugam Sithamparapillai
1976	Sundararajah Thevananther
"	Vasanthy Somasunderam
1977	Kalyani Ramachandran
1978	Not Awarded.
1979	Velupillai Thevarajah
1980	Rubarany Sivanesan
"	Nalini Nadarajah
1981	Sundararajah Nesananther
1982	Navukarasy Vijayaratham
1983	Gunaratnam Jeyasingham Gunathilagan
1984	Das Balashaukar
"	Poopalapillai Yogachandran Benjamin
"	Nirainithy Sivaguru
1985	Sundararajah Sarvananther
1986	Bayani Guruswamy

Childrens Rally

The Annual Children's Rally of the JDCSI was held at Tellippallai on Saturday the 19th instant.

The rally began at 9.00 a.m. with a praise service in the Tellippallai Church. This was followed by a procession of the Sunday School Children. At 10.30 a.m. churches and individuals who won places in the circuit level competitions rendered musical items.

In the after-noon plays, and dances depicting Christian themes were staged in the Union College Hall. Mr. G. Rajanayagam Director of the Religious Education Board and Rev. A. Jeyakumaran the Chairman of the Childrens Work Committee thanked the members of the Tellippallai Church for the excellent arrangements made for the Rally.

Members of the Board—S. C. Rajaratnam, S' G. Deva, Donald Chellaiah, Malar Rajoo, Joy Ariyadev. Devi Saravanamuthu. Amirtha Mahinda.

Orient Express

Book Reviews by Robert Porter

The Call, by John Hersey: New York, Alfred Knopf, 1985.

Black Rain, by Masuji Ibuse (translated by John Bester): Tokyo, Kodansha International, 1969.

Hiroshima, by John Hersey: New York, Alfred Knopf, 1985 (new edition with a final chapter written forty years after the explosion).

Empire of the Sun, by J. G. Ballard: New York, Simon and Schuster, 1984.

(All books can be found in the Daniel Poor Library at Jaffna College.)

I've been on a kind of Orient Express this last spring! It all started when I read a review of John Hersey's new novel on the American mission experience in China in the twentieth century. But I had to wait some time for *The Call* to come. Being already primed for the trip, I first delved into J. C. Ballard's new novel *Empire of the Sun*, a story that most vividly traces the daily life of an 11-year-old English boy through internment in a Japanese prison camp near Shanghai. Treating this type of subject matter with humor may seem irreverent to some, but the effect is perhaps all the more devastating. We follow the prep-school boy identified only as Jim on all kinds of boyish adventures: we smile sometimes with delight, sometimes with dread at the scrapes and near-misses. It all makes the depressing atmosphere of the demoralized internees and their truly abominable living conditions somehow more human—the Japanese soldier's toleration of Jim's pubescent admiration; Dr Ransomes uses for Jim's too abundant nervous energy in the "clinic" in the garden, and in Latin lessons for the school classes he does not really want to return to; the shady American sailors involved in black-market activities. Jim's completely self-absorbed relations with the internees and

the enemy soldiers helps us both to see the realities of the starvation of his camp, the death marches designed to "eliminate" the sick and weak, as well as the hopeless medical situation, and at the same time enables us to avoid a too pathetic or sentimentalized reaction to the plight of these unfortunate victims of the Japanese determination to annex China to their "Co-Prosperity sphere." The novel maintains the point of view exceedingly well, and we experience these war years in Shanghai and the airfield prison camp through the eyes of a very curious boy who is at the same time unaware that he is becoming a neurotic, emaciated wreck. He is separated from his parents early in the novel in the confusion of the Japanese takeover of Shanghai and is only reunited with them at the end, when they themselves are sick wrecks, before Jim is shipped off with his mother to England for good. Jim is a kind of twentieth-century Huckleberry Finn; yet he has no real companion but his own imagination, and his raft is his consuming interest in and passion for the Japanese aircraft he sees zooming overhead and whose wrecks he almost worshipfully explores on the ground.

(to be continued)

Memorial Service

On Monday the 21st instant a Service was held at the Christa Seva Ashram Chapel Maruthanadam in remembrance of the late Mr. Michael Gnanapragasam second year student of the Institute of Lay Training and Evangelism. Sevak Sam Alfred assisted by the Rev. D. R. Ampalavanar and the Rev. S. P. Jeyasingham. The lessons were read by Mr. A. Sinnathamby and Mr. C. Ulaganathan students of the Institute.

Tributes were paid by Mr. V. Gunaratnam a member of the teaching staff and Mr. T. H. Vasanthakumar a colleague of Mr. Michael Gnanapragasam.

The sermon was preached by the Rev. S. P. Jeyasingham and Rt. Rev. D. J. Ambalavanar pronounced benediction.

Later the portrait of the late Michael Gnanapragasam was unveiled in the Institute Hall by Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. Rev. D. C. Ratnasingham sang a thevaram at this moving ceremony.

The wife and child of Mr. Gnanapragasam, his brothers fa-

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY
OF

**Mrs. Anna Nesammah
Arudpragasam**

(On the Centenary of her birth)
24-7-1986

"When we meet our loving
Saviour,
What a happy hour 'twill be,
When we're gathered with
our loved ones,
And their happy faces see!"

Inserted by
her daughter Malar Gunasegaram
VijayaDevi Thambyapillay
WimalaRaj
Jeyandran and their families.

mily and a representative gathering attended this service.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

செய்திகள வரா இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது]

“நீதி இனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக் குலத்தக்கும் இழிவாம்”

மலா 146]

25-7-86

[இதழ் 30

செய்திகள்

யாழ். திருமண்டலப் பிள்ளைகள் விழா

இவ்விழா, கடந்த சனிக் கிழமை 19ஆம் திகதி காலை 9.00 மணி தொடங்கி பி.ப. 3.30 மணி வரை, தெல்லிப்பனையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. யாழ். திருமண்டல சபைகளிலிருந்து ஏறக்குறைய ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் சமூகமளித்தனர். தொடக்க ஆராதனை தெல்லிப்பனை ஆலயத்தில் நடத்தப்பட்டது. அதன்பின், பிள்ளைகளின் காட்சிப் பவனி நடைபெற்றது. அனைவர்க்கும் தெல்லிப்பனைச் சபையார் குளிர்ந்த பானம் வழங்கி மகிழ்வித்தனர். காலை 10.30 மணிக்கு, கல்லூரி மண்டபத்தில், வட்டாரச் சபைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற பாடகர் குழுக்கள் பாடினர். தனிப்பாடல் போட்டியிலும் முதலிடம் பெற்றவர்களும் பாடினர். நண்பகல் உணவின்பின், பி.ப. 2.00 மணிக்கு சிறப்பான நாடகங்களும், நடனங்களும் அரங்கேற்றப்பட்டன.

இவ்விழாவிற்குரிய ஆயத்தங்களைத் தெல்லிப்பனைச் சபைப் போதகரும் சபையாரும் ஒன்றுசேர்ந்த சிறப்பாகச் செய்து முடித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ் திருமண்டல சமயக் கல்விக் குழு இயக்குநர் திரு. G. இராசநாயகமும், சிறுவர் வேலைப் பகுதித் தலைவர் வண. A. ஜெயகுமாரும் அனைவர்க்கும் நன்றி கூறினர்.

இலங்கையில் பிரிட்டிஷ் கூலிப்படை

இலங்கையில், அரசபடையினருடன் சேர்ந்த பிரிட்டிஷ் கூலிப்படையினர் தமிழர் பகுதியில் இயங்குவது குறித்து, அண்மையில் லண்டன் சென்ற இந்திய வெளியுறவு அமைச்சர் திரு. பி. சிவசங்கர், பிரிட்டிஷ் வெளியுறவு அமைச்சர் ஜே.ஹரி ஹோவுடன், உத்தியோகரீதியில் முதன்முறையாக பேச்சுக்கள் நடத்தினார்.

முதலாவது பெண் தோன்றியது!

ஆட்லாண்டாவில் உள்ள எமோரி பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர், டாக்டர் டக்ளஸ் வாலஸ், மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின்படி, உலகில் முதல் பெண் ஆசிரியர்தான், ஒரு இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றினான் எனக் கூறுகிறார். — ஆராய்ச்சியாளர்கள் முன்னர் கூறியது போன்று

சாவகச்சேரி வட்டாரச் சிறுவர் விழா

சாவகச்சேரி வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த — சாவகச்சேரி, துணவில், உசன், வரணி, குடத்தனை ஆகிய சபைகளின் பிள்ளைகள் விழா, கடந்த 12ஆம் திகதி (12-7-86) காலை 9.00 மணி தொடங்கி வரணி பாலர் பராமரிப்புக் கழகத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஏறக்குறைய 180 பேர் இவ்விழாவில் கலந்துகொண்டனர்.

இவ்வட்டார சபை ஊழியர் சேர்ந்த தொடக்க ஆராதனையை நடத்தினர். இதன்பின் பிள்ளைகளின் பாடல் போட்டிகள் நடைபெற்றன. குழுப் பாடல்கள், விருத்தம், திருப்புகழ், தனிப் பாடல்கள், சங்கீத மனனம் ஆகிய போட்டிகள் முறைப்படி, சமயக் கல்விக் குழு விதித்த நிபந்தனைகளின்படி, இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு, நடத்தப்பட்டன. அனைவர்க்கும் சிறுமண்டியும் தேரீரும் வழங்கப்பட்டது.

திருமதி. K. மகாலிங்கம், திருமதி. R. பாலேந்திரா, செல்வி K. இராசரத்தினம் ஆகியோர் இம் போட்டிகளுக்கு நடுவர்களாகக் கடமையாற்றினர்.

ஆறு வயதுக்குட்பட்ட தனிப் பாடல் போட்டியில் வரணி சபையைச் சேர்ந்த செல்வன் ஜேசன் மமேஷ் இராஜகுலேந்திரன் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றார். 12 வயதுக்குட்பட்டோர் கலந்து கொண்ட திருப்புகழ் போட்டியில் A பிரிவில் - சபையைச் சேர்ந்த செல்வி நிருபா சோமநாதர் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றார். குழு பாடல் போட்டியில் A பிரிவில் - துணவில் சபை முதலிடம் பெற்றது. B பிரிவில் - வரணி சபை முதலிடம் பெற்றது.

சங்கீத மனப்பாட்டுச் செய்த பிள்ளைகளுக்கு, அருள் திரு. M. இராஜகுலேந்திரன் அவர்கள் பரிசில்கள் வழங்கி, இப்பிள்ளைகளை உற்சாகப்படுத்தினார். மேலும், வண. இராஜகுலேந்திரன் போதகர் அவர்கள், இறப்புப் பாடல்கள் பாடி அனைவரையும் மகிழ்வித்தார். அங்கு குழுமிருந்த சபையாருக்கு இப் பாடல்களைப் பழக்கினார். போதகர் அவர்களின் செபத்தோடும் ஆதீனவாதத்தோடும் இவ்விழா முடிவுற்றது.

(ஜே பொன்னுத்துரை உசன் சபை ஊழியன்)

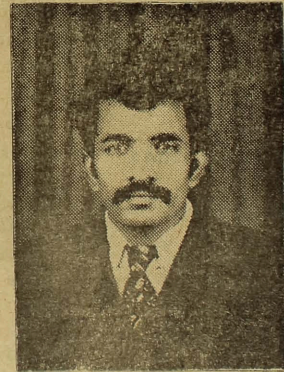
ஆபிரிக்காவில் முதலாவது பெண் தோன்றவில்லை என்பதே இவரின் முடிபாகும்.

ஸ்காட்லாந்து தேசத்தில் இயேசுவைக் கரகத் தம் ஜீவனை இழந்தவரில் ஹியூ மக்கேல் (Hugh Mackail) என்பவரும் ஒருவர். இவர் தம் வாழிப் வயது தொடங்கி தன்னை நமதாண்டவராகிய இயேசுவைக்கு ஒப்புக்கொடுத்து இருபது வயதிலேயே வல்லமையான பிரசங்கியாக விளங்கினார். மிக வைராக் கியமாய் இயேசுவைக் கரக ஊழியன் செய்தார். தமது ஊழியத்திற்குத் தடையாயிருந்த உலக அதிகாரிகளோடு தைரியமாய்ப் போராடினார். அதிகாரத்தை எதிர்த்ததினால் அவரை இராஜ துரோகியெனத் தீர்த்து மிக்கொடிய தண்டனை விதித்தனர் அவ்வூர் அதிகாரிகள்.

தண்டனையைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டார் ஹியூ மக்கேல். அவருடைய காலை ஒரு குறுகிய இரும்புக் குழாயில் இறுக்கமாக நுழைத்து முழங்கால் முன் ஒரு ஆப்பு (Wedge) நுழைத்து அதைச் சுத்தியலால் அடித்துச் சிறிது சிறிதாக உளளே தள்ளினார்கள். இவ்விதம் பதிலொருதாம் செய்தார்கள். அவரின் கால் நொருங்கினது. இந்த நிலையில் அவரை சிறைச்சாலைக் கிடங்கிற்குக் கொண்டு போனார்கள். போகும் வழியில் சந்தித்த ஒரு சினேகிதனைப் பார்த்து “ஆ! என்ன சந்தோஷம், இயேசுவின் இடம் சேர இன்னும் நான்கு நாட்கள் தானே இருக்கிறது!” என்று முகமலர்ச்சியுடன் கூறினார்.

அவர் துக்கு மாத்தில் ஏற்பட்ட வேண்டிய நாளின் முக்கின இரவு தன்னுடன் நித்திரை செய்தவரை எழுப்பி, “ஆண்டவரே, என்னை மரணத்திலிருந்து விடுவியும், எனச் செபியாமல், உமக்குச் சிறந்த சாட்சியாய் நான் விளங்க எனக்குப்பெலன் தாரும்” என்று அவருடன் செபித்தார்.

பொழுது விடிந்தது. துக்கு மேடைக்கு ஹியூ மக்கேல் கொண்டுபோகப்பட்டார். அங்கு தன் அழியா கிசுவாசத்தைத் தெழிவாக எடுத்துக்கூறி அதன் முடிவில் “உமது கையில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன். கர்தாவே நீர் என்னை மீட்டுக்கொண்மர்” என்று உரத்தசத்தமாய் துதித்து ஏணியின்மேல் ஏறினார். ஏறும்பொழுது “என் தந்தையின் வீட்டுக்குச் செல்லுகின்றேன், ஒவ்வொரு படியும் என்னை அவ்விட்டுக்குக் கிட்டகிட்டச் சேர்க்கிறது” என்று சொல்லிக்கொண்டே மேடையின் உச்சிக்குச் சென்றார். உச்சியை அடைந்ததும், அங்கு சற்றுநேரம் உட்கார்ந்து, தன் வேத புத்தகத்தைத் திறந்து, கடைசி அதிகாரத்தில் சில வசனங்களை உரத்த சத்தமாய் வாசித்து, அங்கு கூடியிருந்த ஜனங்களுக்கு நித்திய இராஜ்யத்தைக் குறித்து உருக்கமான பிரசங்கம் செய்தார் துக்குக்கயிறு கழுத்தை நெருக்குகையிலும் அவர் வாயிலிருந்து துதியும் ஸ்தோத்திரமுமே எழும்பின!

காலன் சென்ற

இறையியல் மானவன் திரு. மைக்கேல் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுக்கு கண்ணீர் அஞ்சலி

நெடுந்தீவிலிருந்து வந்த மைக்கேல் - நீ நெடுந்தூரம் போய் விட்டாய் எம்மையெல்லாம் விட்டு கொடும்பாவிகள் உன்னைக் கூப்பிட்டோக் கிட்ட கடும் போது எம்மையெல்லாம் நினைத்தாயோ தம்பி!

ஒருவயதுக் குழந்தை உன்னையே பார்ந்திருக்கப் பருவத்து மனையாளர் படலை வந்து வழியனுப்ப அருகினிலே வந்து அயலவர்கள் அனுப்பி வைக்க தெருவிலே வரும்போது தீயவர்கள் சுட்டளரோ!

நந்துதுப் பணியை நயமுடனே பமில் சற்குருவின் போதகம் தரணி யெல்லாம் பரப்ப கற்பதற்கு என்றே கருதி வரும் போது அற்பங்களும் உன்னை அதிர வெடி வைத்தளரோ!

ஐனியகம் கவிஷேசம் ஓராண்டு கற்றும் கிளிநொச்சி நகரிலே கீர்த்தியும் பெற்றாய் வழியோரம் விழிவைத்துக் காத்திருந்தோம் உன்னை பழிகாரப் பாவிகள் பதைபதைக்கக் கொன்றளரோ!

விண்ணுலகு வாழும் வீர ஈழ வாலிபர்க்கு புண்ணியலும் யேசுவின் புனித மொழிகூற மண்ணுலகை விட்டு மறு உலகம் செல்ல எண்ணினையோ தம்பி எம்மையெல்லாம் விட்டு.

உடன் மானவன் S. அருமைநாயகம்

மணி வாக்கு

கிறிஸ்துவோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கிறேன்.
இனி, வாழ்பவன் நானல்ல; என்னில் வாழ்பவர் கிறிஸ்துவே.

— கலாத். 2: 20

உதயதாரகை

உண்மைக்கு அழிவில்லை

கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்நாட்டில், நீதிக்காகவும் உண்மைக்காகவும் சிலுவையின் பாதையேற்று, மக்களின் நலனுக்காகப் போராடிய பல கிறிஸ்தவர்களுள் சிலர் உயிர்த் தியாகஞ் செய்தனர். குருமார்களின் சிலர் கொல்லப்பட்டனர். சிறைச்சாலைகளில் அடைக்கப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்பட்டாலும் தளராமல் உண்மையை நிலைநாட்டினர் சிலர். கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றிய இத்தகையோரில் திரு. போல் நல்லநாயகமும் ஒருவராவார்.

கல்முனை பிரஜைகள் குழுவின் முன்னாள் தலைவர் திரு நல்லநாயகம் ஒரு சிறந்த சமூகத்தொண்டன். மக்களுக்குச் செய்யும் சேவையில் இறைவனைக் காண்பவர். இவர் அரசுக்கு எதிராக மக்களைத் தூண்டும் வகையிலும், வெறுப்பை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார் என்று உண்மைக்கு மாறான வழக்கு இவருக்கு எதிராகத் தொடரப்பட்டது. பல மாதங்கள் சிறையில் துன்புறுத்தப்பட்டார். இறைவனின் திருவருளால், கடந்தவாரம் அவர் குற்றவாளியல்ல என்று விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

திரு நல்லநாயகம் பிரஜைகள் குழுத்தலைவராகத் தமது கடமைகளை நெறிதவருது, சுயநலமின்றி நேர்மையாகச் செய்து வந்தார் என்பது சாட்சிகள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டது, என்று கொழும்பு நீதிமன்ற நீதிபதி கூறி அவர் குற்றவாளியல்ல என்ற தீர்ப்பை வழங்கினார். அத்துடன், “அதிரடிப் படையினருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளை மாற்றிக் கொண்டால், அவரது விடுதலை குறித்து யோசிப்பதாக அமைச்சர் ஒருவர் கூறியிருந்த போதும், தனது உண்மை நிலையை விட்டுக் கொடுக்காத அவரது உயர்ந்த பண்பை நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது” என நீதிபதி தனது தீர்ப்பில் கூறியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நம் நாட்டில் சுதந்திர நீதிபரிபாலனத்திற்கு இடமுண்டாவெனக் கலக்கமுற்றிருக்கும் நமக்கு, இந்த வழக்கின் தீர்ப்பு நல்லநாயகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. திரு நல்லநாயகத்திற்கு எதிராகக் கொண்டுவந்த ஏழு குற்றச்சாட்டுகளும் நிராகரிக்கப்பட்டன. உண்மைக்கு என்றும் அழிவில்லை என்பதை இந்த வழக்கின் தீர்ப்பு உறுதிப்படுத்துகிறது நம் நாட்டை அழிவிலிருந்து மீட்டு, மீண்டும் இந்தியப் பெருங் கடலின் முத்தாக திகழச் செய்ய வேண்டுமெனாகில், அனைவரும் உண்மை மனத்துடன் ஒத்துழைப்பது அவசியம்.

“அறநெறிக் காவலர்”

கிறிஸ்துபெருமான் காட்டிய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, அறவழியில் நின்று தியாகப் பணியில் ஈடுபட்ட சில கிறிஸ்தவ தொண்டர்கள் நம் நாட்டில் உண்டு. அவர்களுள் பேராசிரியர் கு. நேசையா அவர்களும் ஒருவராவார்.

இவர், கடந்த 26 ஆண்டுகளாகத் தமிழ்த் தலைவர்கள் நடாத்திய போராட்டங்களில் அவர்களுக்குத் துணையாயிருந்து அறவழியிலே பெரிதும் உழைத்தவர். இவர் தம் வாலிப வயதிலேயே காந்திய வழியில் ஈடுபட்டு, அகிம்சைக் கொள்கையைப் பரப்பி வந்தார். சமீபத்தில், யாழ். அறவழிப் போராட்டக் குழுவினால், இவரைக் கொளவிக்குமுகமாக எடுக்கப்பட்ட பாராட்டு விழாவில், யாழ். பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் அவர்களால், இக்குழுவின் சார்பில் இவருக்கு, “அறநெறிக் காவலர்” என்னும் சிறப்புப் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது.

பேராசிரியர் நேசையா அவர்கள் கல்வித்துறையில் பெரும் பங்கேற்று, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குரிய கல்வி, தகுந்த முறையில் கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென, கல்வி முறையில் பல நல்ல மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏதுவாயிருந்தார். கல்வி முறை பற்றி இவர் எழுதிய பல கட்டுரைகள் ஒன்று

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை

அனைத்து கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒரே வேதாகமம்

யாழ். ஆதின கிறிஸ்தவ இறையியல் கழக மாணவனுடைய காலஞ்சென்ற திரு. மைக்கேல் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் வாழ்க்கை நலத்தை நினைவுகூர்ந்து கடந்த திங்கட்கிழமை 21 ஆம் திகதி பி. ப. 3-30 மணிக்கு, கிறிஸ்தவ சேவ ஆச்சிரமத்தின் சிறுநிலயத்தில், நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை ஆச்சிரமத்தின் சிறுநிலயத்தில் திரு. சாம் அல்பிரட் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்வாராதனையில் இறையியல் கழகமாணவர்களாகிய திரு. A. சின்னத்தம்பி, திரு. C. உலகநாதன் ஆகியோர் திருமறைப் பகுதிகளை வாசித்தனர் அருள் திரு. D. R. அம்பலவாணர் நன்றி செலுத்தும் மன்றாட்டு செபங்களை ஏற்றெடுத்தார். உடன் மாணவனை திரு. T. H. வசங்குமாரும் இறையியல் கழக ஆசிரியரில் ஒருவராகிய திரு. V. குணரத்தினம் அவர்களும் மைக்கேலைப் பற்றி புகழ் அஞ்சலி செலுத்தினர். அருள் திரு. S. P. ஜெயசிங்கம் அருளுரை ஆற்றினார். பேராயர் அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் இறுதிச் செபஞ்செய்த ஆசீர்வாதம் கூறினார்.

ஆராதனையின்பின் அனைவரும் இறையியல் கழக இல்லத்தில் கூடினர். இறையியல் மாணவன் திரு. I. அருள்பாலனின் தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் நமது பேராயர் செபஞ்செய்த, காலஞ்சென்ற மைக்கேல் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் உருவப்படத்தை திரைக்கேட்டு செய்து, உருக்கமாகச் செபித்தார். அருள் திரு. D. C. இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் பாட்டுப் பாடி அனைவரையும் பத்தியில் ஆழ்த்தினார். பின் அனைவருக்கும் தேவீர் விருந்துபசாணை நடத்தப் பட்டது.

இந்த ஆராதனையில், மைக்கேலின் மனைவி, மகன், தமையன் குடும்பம், இனசுமரத்தினர் கிளி நொச்சியிலிருந்து வந்து சமூக மனிதனார். வட்டுக்கோட்டை, சாவகச்சேரி, உடுவில், மானிப் பாய், தெல்லிப்பழை, வழாலை தெற்கு, கிளிநொச்சி ஆகிய சபைகளிலிருந்து பிரதிநிதிகள் இவ்

தமிழ் நாட்டின் கோடைக் காலத்தில், அனைத்துக் கிறிஸ்தவ சபைகளிலிருந்து ஒன்றிணைந்து வேதாகமத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் குழுவினர்க்கு, இரு நாட்கருத்தாங்கு நடைபெற்றது. இக்கருத்தாங்கில், பல்வேறு கிறிஸ்தவ சபைகளைச் சார்ந்த விவிலிய (பைபிள்) அறிஞர்கள் பங்குபற்றினர்.

இக் கருத்தாங்கை, இந்திய வேதாகம சங்கமும் தமிழ்நாட்டின் கத்தோலிக்க பேராயர்களின் விவிலிய ஆணைக் குழுவும் ஒன்றிணைந்து ஒழுங்கு செய்தது. இந்த ஒழுங்கின்படி, ஏற்கனவே பழைய ஏற்பாட்டின் 16 நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அச்சேற்றப்பட்டுள்ளன.

அரசியலில் திருப்பணியாளர்

குருக்கள் அரசியலில் பங்கு பற்றுவதற்கு எதிராக எவ்விதமான இறையியல் கருத்துக்களையும் கூறமுடியாது. எனினும் அவர்கள் திருச்சபையின் சட்டத்துக்கு உட்பட்டவர்களே. சமுதாயத்தைப் புதுப்பிக்கும் பணி திருச்சபைக்குள்ளது. திருச்சபை தனக்காக அன்று, உலகத்திற்காகவே உள்ளது. சமுதாயத்தின் வாழ்வை ஒழுங்குபடுத்தும் அரசியலில் அனைவருக்கும் கடமை யுண்டு என அரசியல் பேராசிரியர் கலாநிதி யொய்ஸே மேசா கூறியுள்ளார்.

251 தமிழ்க் கைதிகள்

வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலை யில், வருடக்கணக்காக விசாரணை இன்றி தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள 251 தமிழ்க் கைதிகள், அடுத்த ஒரு மாத காலத்திற்குள் நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்காகக் கொண்டுவரப்படலாமெனத் தெரிகிறது. சிறைச்சாலைகளில் உள்ள கைதிகளுக்குக் கொடுத்த பதில் அறிக்கையில் அரசாங்கம் அதற்கான உறுதிமொழியை வழங்கியிருக்கிறதென அறிக்கிறோம்.

வைபவத்தில் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

சேர்த்து, யாழ். கிறிஸ்தவ சமய சமூக ஆய்வு நிறுவனத்தினால் ஒரு நூலாக வெளியிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. பேராசிரியர் அவர்கள் கல்விச் சுதந்திரத்திற்காகவும் கலாச்சார முன்னேற்றத்திற்காகவும் காட்டிய ஆர்வத்தை இன்றைய சந்ததி பின்பற்றும் என்பதே எம் நம்பிக்கை.

இவர், மனித உரிமைகளுக்காக மன உறுதியுடன் நேர்மையாகப் போராடி வருவதும், காந்திய கோட்பாட்டிலே இவர் கொண்டுள்ள உறுதியான நம்பிக்கையும், சுதந்திரம் தன்னம்பிக்கை ஆகியவற்றில் இவர் காட்டிவரும் ஆர்வமும், இன்றைய இளஞ் சமுதாயத்திற்கு ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாகத் திகழ்கின்றது. தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை அறவழியில் போராடிப் பெறவேண்டும் எனக் கருதி, தந்தை செல்வாவின் வலக்கரம் போல, அவருடன் இணைந்து அறவழியில் போராடினார். இன்றும் பேராசிரியர் நேசையா அவர்கள், தந்தை செல்வாவின் வழிநின்று, அவர் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி தமிழ் மக்கள் தம் உரிமைகளைப் பெறமுடியுமென்றதில் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டு வருவதை நாம் வரவேற்கிறோம். “அறநெறிக் காவலர்” என்ற பட்டம் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு எல்லா வழிகளிலும் மிகப் பொருத்தமாயுள்ளது. அன்னால் நேசையா அவர்கள் நீட்டி வாழ்க என மனதார வாழ்த்துகிறோம்.

EDITORIAL

Winning the Peace

The *Washington Post* hit the nail squarely when it said recently that in Sri Lanka enmities have reached a point that makes easy solutions improbable.

Soon after his arrival in Sri Lanka with the five-member TULF delegation to meet President Jeyawardene to clarify certain issues arising out of the "new proposals", Mr. A. Amirthalingam, the Secretary General of the TULF, disclosed on *Rupavahini* that the number of Tamil civilians killed in Sri Lanka since July '83 was some 7000. The figure since his appearance on TV, has shot up to some 7150 or even more.

During the week July 12-19, while the Eight-party, Peace Talks, were in progress at the BMICH (on Provincial Councils as an anti-dote to the ethnic conflict) and the TULF stood by, for supplementary talks with the President on the same subject, more than 150 Tamil civilians have been gunned down by security forces—at Mutur, Nedunkerny, Pavatkulam, Trincomalee and Adampan—in the very Provinces which are being considered for a devolution of power.

President Jeyawardene at the request of the TULF leader has, it is learnt, ordered an inquiry into the incidents at Mutur, where 67 Tamil civilians have been reported killed by security forces, some 30 of whom, being from the refugee camps of Manal Chenai, Peruveti and Paddithidal—men, women and children. The SR of 19-7-86 reports that the assailants were "Pakistan-trained black-shirts".

There is incontrovertible evidence that 'mercenaries' in Sri Lanka are playing an increasing role in the training of security forces who are being unleashed in the Northern and Eastern provinces to try their new-gained skills on innocent Tamil civilians more than on militants.

Foreign Minister Shiv Shankar of India had questioned Sir Geoffrey Howe the British Foreign Minister, about the presence of British mercenaries in Sri Lanka to train Sri Lankan security forces in the 'war' against Tamil Terrorists. Sir Howe, had replied tartly that the British mercenaries in Sri Lanka are employees of a Channel-Islands-based company—Keeney Meeny Services (KMS). It was a private company over which, Sir Howe said, the British government had no control. [Daily News 18-7-86].

But the Indian Foreign Minister did not take the explanation for what it was worth. Shiv Shankar's reply is of interest to us as reflecting the kind of forces which are now acting out on the stage of Sri Lankan politics with Sri Lankan Tamils as the ultimate victims. Mr. Shiv Shankar is reported to have told Sir Geoffrey Howe in Britain:—

"KMS trained bodyguards are used to protect British embassies in Amman and Beirut and this implies a much closer relationship between KMS and Whitehall than officials care to admit." (Daily News 18-7-86)

It is Shiv Shankar too who has also disclosed in the Lok Sabha recently that Pakistan supplies arms and armoured cars to Sri Lanka. Some of the arms are manufactured in Pakistan, others imported and sold to Sri Lanka. Till 9-7-86, the exodus from Sri Lanka to South India has totalled a staggering 1,27,157 refugees.

We hope our comments do not savour of a digression. Peace between the two communities in Sri Lanka so estranged by violence and political discord for three years cannot be now forged by discordant note at the PPC Table or by a massive mobilisation of troops with mercenaries recruited from many countries overtly and covertly, stoking the flames of confrontations, outside the Table.

On the Political solution itself, there are vague areas. The Committee on General Devolution has, according to news reports recommended that the Governor be appointed by the President without consulting the Chief Minister, elected by the people, that the powers of the Governor be delegated by the President and he (the governor) to exercise these powers on the advice of the Chief Minister. The Governor it is learnt will have the same power as the Governor General in the Soulbury Constitution. The President will also have the power to dissolve a Provincial Council in an Emergency for a period not exceeding one year. This is only one component of the Draft of the Devolution Scheme we have noted.

It strikes us at first glance that the powers of the "President" and the "Governor" contradict the very spirit of Devolution of Power. "The less a statesman amounts to", runs a political adage "the more he loves the flag". Anyway, we do not choose to contradict now the contradictors.

The political scenario in the island today has in it all the elements of confusion, enigma and uncertainty. The UNP Chairman, Harsha Abeywardene has, on instructions from the President mailed back the undated letters of resignations which the UNP Members of Parliament tendered to President Jeyawardene

"voluntarily" before the 1982 referendum. The letters of resignation were used by the UNP to vacate 18 seats for the mini-general election of May 1983. In many instances, the member who vacated the seat was the UNP candidate at the by-election. What the return now of the resignation letters to UNP MPs denote, is left to our readers to judge."

The SLFP after a four-hour session of its Working Committee on 13-7-86 rejected the Provincial Council proposals and decided to stay out of the PPC Table. The ten-page letter of Mrs. Srimavo Bandaranayake to the President gives some weighty reasons why the SLFP chose to reject the proposals, as for instance the fears which the Party entertains of "an unending struggle of a greater accumulation of power by one or more provinces and of the possible re-enacting of the Indian drama of a centri-fugal struggle of the states with the Central government".

But unfortunately the last part of the letter appears to descend somewhat from this sublime level to subjective overtones colouring the arguments:—

"The proposal will inexorably underwrite the country's final disintegration as a nation with very little left for its own people, be they Sinhalese or Muslims or Tamils while the Indian community led by the CWC leader, Mr. Thondaman will garner the richest crop—that is not only tea."

The most vocal of the Left-Party Leaders Vijeja Kumaranunga after two visits to Madras to meet the Tamil Resistance Groups came with many good suggestions which have, as yet, not been implemented. He has now thrown a challenge to any political party in the South to venture on a visit to the North. He himself has not, as yet to our knowledge made the trip he envisages.

In the meanwhile, we also read with considerable interest the statement issued by the Catholic Bishops' Conference (CBCSL) jointly with the NCC Justice and Peace Commission, urging the political leaders to shed "personal and political differences" and stating that "a new spirit of honesty, humility and mutual respect, the awareness of the basic need for preserving the human rights of all citizens, irrespective of community,..... are essential for peace".

This was also the purport of the address of the Bishop of Jaffna at the St. Patricks College Prize Giving on 18-6-86, ten days after 31 fishermen were killed and bayoneted off the Mandaitivu coast reportedly by the Pakistani-trained 'men in black'. The desperate plight of the fishermen in the North prompted the Bishop of Jaffna who was at the bleeding point of their struggle to appeal to the UNO in the hope of saving them from what looked as a well planned scheme of wiping out of a whole community in the name of maintaining 'security'. [The 'new proposals' of the government for a political solution were not then in the news.]

But the furore in the national dailies emanating from the South was, to the citizens of the North, a bitter pill. Particularly unfortunate, it seemed were the comments of an "independent organisation" of the R. C. Church which condemned the Bishop of Jaffna (himself a member of the prestigious CBCSL), when the Catholic Bishops' Conference had already disposed of the issue and expressed its views in the national media. We do not have to our knowledge "independent" church organisations (apart from Laymens Associations) in the Methodist Church or the Anglican Church or the Church of South India in Sri Lanka. The role such organisations can play in the present political crisis is minimal.

The Christian Church in Sri Lanka is not being asked to "solve" the Tamil problem. But the Church has an authentic and inescapable responsibility to stand up for the inarticulate, the unseen, the little understood, marginalised mass of people in the country, in their hour of agony, irrespective of their race, religion or geographical region to which they belong.

Two simple memorial columns commemorate in Jaffna, fishermen killed by security forces—one at Mandaitivu in memory of the 31 fishermen who fell victims to cruel assassins on 10-6-86 and the other at Velanai in memory of the nine fishermen of "Thinaikulam", Ramanathapuram, (killed allegedly by Sri Lankan security forces), whose bodies were washed ashore at Velanai.

As to the prospects of the success of "a political solution" in Sri Lanka, we are reminded of what Salvador Laurel, the Vice President of the Philippines said when he was asked about Cory Aquino's ability to lead the nation in the face of her new problems:—

"When people see you meaning what you say and saying what you mean, that's a lot."

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/86.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Samuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 25th July 1986 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.